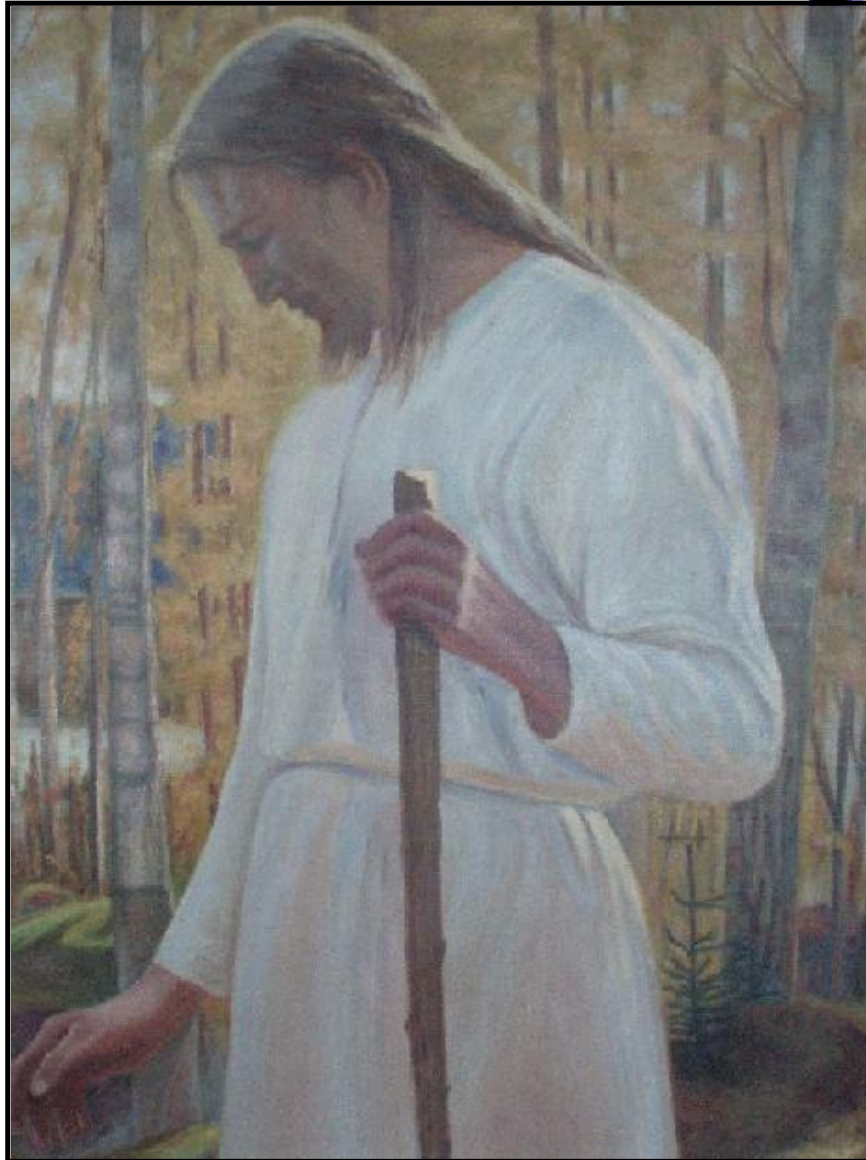

Ystäväkirje

"Jos siis koko sinun ruumiisi on valoisa, eikä miltään osaltaan pimeää, on se oleva kokonaan valoisa, niin kuin lampun valaistessa sinua kirkkaalla loisteellaan." Luuk 11:36

•••••
• **Ev. lut. Lähimmäislähetys ry**

• Lehtomäen koti
• Lehtomäentie 211
• 73320 NILSIÄ

• **Puhelinnumerot:**

• 017-464 7160
• 044-027 1325
• **Fax:**
• 017-464 7120

Sähköposti: posti@lehtomaenkoti.net

Kotisivu: www.lehtomaenkoti.net

Tukitilit: OP: 528804-421618

Rahankeräyslupa:

Itä-Suomen Lääninhallitus

päätös Nro ESLH-2007-00323/Tu-52

Syyskuu 2007 Nro 4

Tervehdys Lehtomäen kodista!

Kesä meni jälleen nopeasti monenlaisen työn ja toiminnan merkeissä. Kun käy muistelemaan kulu-
nutta kesää, niin siitä syntyy kiitollinen mieli. Meille suotiin monia siunattuja ja iloisia päiviä, terveyttä ja
voimia tehdä työtä. Oli myös niitä synkkiä päiviä, jolloin mielen tasapaino pääsi järkkymään ja ne alhaiset
tunteet pääsivät valloilleen. Miten herkkä on ihmisen sisin, joka kiehahtaa nopeasti, jolloin suuttumus ja viha
täyttävät mielen, mutta miten onkaan vaikeata niiden puristuksesta sitten selvitä.

Monenlaisissa vaaroissa on meitä myös varjeltu. Kerron yhden tapauksen. Eräänä heinäkuun vii-
konloppuna olin vaimoni kanssa Kainuussa kesäseuroissa ja sieltä sain palata siunattuna ja iloisella mielellä
kotiin. Sitten alkuvuikosta nousi mieleeni eräs vaikean puoleinen työ, joka oli jo pitempään odottanut tekijään-
sä. Ajattelin, että nyt tuntuisi olevan voimia sen tekemiseen. Työ sujuikin hyvin muutaman tunnin, kunnes
sattui työtapaturma, kulmahiomakone **pääsi hipaisemaan** nenäni poikki ja poskeni halki. Kuopion sairaalassa
saatiin nenä kohdalleen ja poski paikattua. Vasta jälkepäin aloin ymmärtää, että siinähan olisi voinut käydä
paljon pahemmin, mutta Jumala kuitenkin varjeli. Kiitollinen mieli syntyykin siitä, kun saa kokea Jumalan
varjelusta, armoa, siunausta ja läsnäoloa elämässään.

Syksy on tullut ja sen myötä pimeys. Pimeällä autolla ajellessa, tai vaikkapa kävellessä saamme
katsella ja ihastella kotien erilaisia ulkovaloja. Saatamme huomata jossain metsän reunassa yllättävien valojen
loistavan, jolloin alamme kysellä, kuka on sinne rakentanut uuden kotinsa. Evankeliumin lehdillä me näem-
me, miten Jeesus tahtoi aina valaista myös pimeitä ihmissydämiä. Kun Jeesus pääsi jonkun ahdistetun, alaku-
loisen, tai katkeran ihmisen sydäntä valaisemaan, niin pian mieli muuttui. Valaistusta sydäimestä alkoikin pul-
puta kiitos ja ylistys Jumalalle! Uusi elämä ilmeni muutenkin valoisuutena ja ystävällisyytenä, sekä sydämen
haluna palvella Herraa ja lähimmäisiä. Jeesus opasti seuraajiaan sanomalla: **”Te olette maailman valkeus. Ei
voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätkössä.** Matt 5:14.

Eräs ystävä kertoi, kuinka nämä Jeesuksen sanat alkoivat hänelle elää siellä Israelissa käydessä. Oli
ollut pimeä ilta, kun he menivät Gennesaretin-järven rannalle ja näkivät järven takaa vuorilta monien pikku
kaupunkien valoja. Valoja oli näkynyt peräti neljästä eri maasta; Israelista, Jordaniasta, Syyriasta ja Libanonis-
ta. Niinpä hänelle alkoi tämä Jeesuksen sana avautua, kuinka usko Jeesukseen on sellainen asia, jota ei voi
oikeastaan kukaan salata. Jos yrittää lampun laittaa vakan alle, niin sen liekki sammuu. Mutta kun tuomme
uskon lamppumme kaikesta heikkoudesta ja arkuudesta huolimatta esille, niin se alkaa aina valaista! Jeesuk-
sen harras toivomus täyttyy silloin, kun pimeässä maailmassa kulkevat näkevät siellä ja täällä Jumalan sytyt-
tämiä valoja! Kodeissa, joissa huudetaan Herraa avuksi, vaihtuvat myös anomukset aina välillä kiitokseen ja
ylistykseen.

Apostolien kirjeitä lukiessamme olemme saattaneet huomata, kuinka he saattavat keskeyttää joh-
donmukaisen ajattelun ja alkavat tuon tuostakin ylistämään Jumalaa ja Vapahtajaa! Varsinkin Paavali viljelee
tätä runsaasti. Esimerkiksi 2. Kor 2:14-15. **”Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä voit-
tosaatossa Kristuksessa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa tuoksun! Sillä
me olemme Kristuksen tuoksu Jumalalle sekä pelastuvien että kadotukseen joutuvien joukossa...”** Paa-
vali näkee, kuinka kiitollisen ja valoisan mielen omaava uskova ei ainoastaan valaise, vaan hän on myös Kris-
tuksen tuoksu tämän maailman keskellä. Näin tapahtuu Jumalan valaiseman ihmisen elämässä, kun kaikki
ikään kuin suodattuu kiitollisuuden läpi.

Apostolien teossa Paavali kertoo kuningas Agrippalle siitä, miten hänen pimeä sydämensä valais-
tiin. Hänen täytyi ensin herätä ja kohdata Herra sillä Damaskoon vievällä tiellä. Helppoa ei herääminen ollut,
mutta siinä oli uuden elämän alku. Tapahtui sydämen valaisu, jolloin hän pääsi Herran armoa ja hyvyttä ko-
kemaan. Jumalan avaamin silmin hän näki nyt oman elämänsä ja lähimmäisensä, eikä voinut olla enää kiittä-
mättä ja ylistämättä Herraa! Paavali ennen uskoon tuloaan, silloin Sauluksena ollessaan oli rohkea, piti ääntä
ja melua oman elämänsä tavoitteista. Hän tiesi hyvin, etteivät yleensä siellä pimeydessä elävät ihmislapset
turhia arkaile tai ujostele. Mutta ei hän voinut vaieta myöskään Herran omana, vaan taivaallista iloa ja vapaut-
ta säteillen hän huudahtaa: **”Sen tähden, kuningas Agrippa, minä en voinut olla tottelematta taivaallista
näkyä.”** 26:19. Meidänkin pitäisi näin hyvään valaistukseen päästä, että nähtäisiin taivaallisia näkyjä. Pyyde-
tään, että Pyhä Henki pääsi meitäkin näin valaisemaan.

Niin pimeältä kuin tämä maailma nyt näyttäneekin, silti Herran kansan ei tarvitse vaeltaa pimeydes-
sä. Kristus on meidän valomme. Mutta myös meidän on valaistava! Paavali kirjoittaa; maailman ihmisten
”...joukossa te loistatte niin kuin tähdet maailmassa.” Fil. 2:15. Onko tämä mahdollista? On, kun pidämme

kiinni Jumalan sanasta! Kiitosmieli Jumalaa kohtaa syntyy juuri siellä, missä oman sydämen kurjuus on paljastunut ja on saatu kokea armahdus kaikista synneistämme. Näin Pyhä Henki valaisee meitä, että syntisinä ja kurjinakin voimme olla Kristuksen ansion tähden Jumalalle otollisia! Voimme omistaa Kristuksen rauhan ja valon!

Paavali kirjoitti kirjeen vankilasta Filippin kristityille, mutta onkin hyvin merkillistä, kun siitä ei löydy ainuttakaan valituksen sanaa! Hän puhuu ilosta ja kehottaa moneen kertaan lukijoitaan iloon! Mistä Paavali iloitsi? Hän iloitsi varmaan pienestä ja suuresta, maallisesta ja taivaallisesta! Ystävät Filippissä olivat muistaneet häntä monin tavoin ja tuottaneet näin hänelle iloa. Mutta sinne vankiselliin kantautui vähän väliä vartioiden pahaenteiset askelten äänet. Nämä puolestaan toivat kylmän, kovan ja pimeän maailman lähelle. Mutta kolkossa sellissään Paavali istui silti hyvin valoisin mielin. Mikä olikaan hänen onnellisuuden salaisuus? Hän itse vastaa: ”**Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on lähellä.**” Fil 4:5. Taivaallinen ystävä, Herra oli lähellä ja siitä Paavali iloitsi! Puhtain ilo, mitä ihminen täällä ajassa voi kokea, on Herran antama ilo!

Jeesuksen ensimmäiset opetuslapsetkin joutuivat kokemaan hyvin monenlaisia vaiheita elämässään. He saivat iloita henkilökohtaisesta pelastuksestaan, pyhien salaisuuksien avautumisesta, näkemistään ihmeistä ja evankelioimistyön menestymisestä. Heidän osalleen tuli myös raskaita vastoinkäymisiä ja suuriakin pettymyksiä. Mutta Herra ei heitä hylännyt missään vaiheessa, vaan hän rakkaudellaan ympäröi heitä. **Herra oli lähellä!** He saivat aivan kaiken, niin myötä- kuin vastoinkäymisetkin, ottaa hänen kädestään. Pietari kokee, että näissä taisteluissa ollaan ”...**autuaat, sillä kirkkauden ja Jumalan Henki lepää päällämme.**” 1Piet 4:14 Paavali puolestaan oppi kaikkein merkillisimmän taidon; ”...**mielistymään heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin minä olen väkevä.**” 2kor 12:10 Näin taivaallinen valo tahtoo valaista, ei vain niinä hyvinä päivinä, vaan myös elämämme vaikeina päivinä. On armoa tietää taivaallisen Isän taluttavan meitä joka hetki.

Kodin kuulumisia...

Sopivaa autoa ei ole vielä löytynyt, mutta sen hankintaan varoja on kertynyt ystävien lahjoituksina 7500e. Tämä kuukausi on vielä tällä vanhalla autolla ajoaikaa ja etsimme kuumeisesti, jospa löytyisi sopivan hintainen auto.

Syyspäivät ovat jälleen 5.-7.10. Tervetuloa ystävät läheltä ja kauempaa näille päiville!

Siunaavin terveisin Jorma Huusko

RAKKAAT YSTÄVÄNI HERRASSA!

**KII TOS MUI STAMASTANNE 95- VUOTI SPÄI VÄNÄNI .
INTIAN LAPSET ILOITSEVAT AVUSTANNE,
RAHAA KERTYI 3958.55 EUROA.
JÄÄKÄÄMME KAIKI N JEESUKSEMME HUOMAAN.**

HEL SI NGI SSÄ 29.6.2007

PÄI VÖ PARVI AI NEN

Tervehdys Teille, Rakkaat ystävät ja sukulaiset!

**Sun Henkesi sateen alle Mun sieluni uupunut vie
Oi kirkasta huokaavalle Ristin siunattu kaita tie.**

**Ei riitä jos kerran sulta Sun kasteesi siunatun sain
Mä tarvitsen uutta tulta Uutta armoa matkallain**

**Ei uupua kesken matkaa Tien kaitaisen kulkijat saa
On määränä siksi jatkaa Kunnes eessä on toivon maa**

Näissäpä laulun sanoissa taitaa olla kerrottuna meikäläisen kuulumiset. Mieli olisi kerran päästä perille Taivaan kirkkauteen. Matkalle en haluaisi jäädä. Kuitenkin huomaan, että rakkautta lähimmäisiä kohtaan ei ole ja hätä hukkuvista sieluistakin on hämärtynyt. Siis **”minä tarvitsen uutta tulta uutta armoa matkallain.”**

Matt. 24:45 sanotaan: **”Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija, jonka hänen herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan heille ruokaa ajallansa.”** Jokseenkin helppo on olla uskollinen tämän ajallisen ruuan antamisessa täällä kodissamme, sillä meillä on säännölliset ruoka-ajat ja Taivaan Isä on pitänyt huolta niin että on tarvittavia aineita joista ruuan valmistan.

Entä hengenravinto? Kelloaika on kyllä aamuhartaudelle ja jumalanpalvelukselle, mutta muunakin aikana tulisi pitää esillä elämän leipää, Jeesusta. Monesti tämä esillä pitäminen hukkuu kaikenlaisen ajallisen työn, touhun ja kiireen alle. Minulla tulisi arjen keskellä kuitenkin olla Jeesuksen mieli. Fil.2:5 **”Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli,”** Sen tulisi myös näkyä elämässäni. Miksi se ei sitten aina näy? Koska päivittäin saan kohdata oman turmeltuneen, itsekkään ja raadollisen luontoni. Se saa masentumaan, niin etten enää näekään Jeesuksen sovitustyötä minun puolestani tehtynä, vaan räpiköin omassa kurjuudessaani. Siinä tilassa on sitten vaikea tarjoilla toisille Elämän leipää. Siis: **”Mä tarvitsen uutta tulta uutta armoa matkallain”**

Siksi joudunkin kysymään: ”Olenko uskollinen ja olenko valmis kun Jeesus saapuu omiansa noustamaan?” Entä Sinä? Oletko valmis kohtaamaan Jeesuksen? Tärkeintä meidän kaikkien olisi nöyrytyä Jumalan eteen tunnustamaan syntimme ja tekemään niistä parannus. Snl.28:13 **”Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon.”** Mikä onkaan onnellisempi tila ihmislapsella kuin omistaa Jumalan rauha sydämessään. Fil.4.7 sanoo: **”Ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa.”**

Monien kipuilevien keskellä täällä on kesä pakerrettu. Työtä on riittänyt ja työn iloakin. Onpa kesään sisältynyt monia levähdyshetkiäkin, kuten virkistäviä vierailuja ja seurahetkiä kodissamme. Vaikka emme varsinaista kesälomaa olekaan pitäneet, olemme Jorman kanssa kahden vierailleet Suomussalmen ja Saaren Orpokotijuhlilla samoin kuin Kangasalalla Sanan ja rukouksen illassa. Muutoin on Jorma enimmäkseen miesten kanssa tehnyt kirkkomatkoja.

Sadonkorjuu alkoi taas mansikkareissulla Nurmekseen. Monenlaista satoa olen yrittänyt yksinkin poimia, pieninä vapaahetkinäni, sillä se on itselleni mielenterveyden hoitoa kun olen päässyt metsän hiljaisuuteen. Ajallinen sadonkorjuu on meillä vielä kesken, mutta niin on myös kesken korjuu Taivaan aittoihin. Rukoillettehan kanssamme että mahdollisimman moni mies meidänkin kodistamme, saisi kerran olla perillä Taivaan kirkkaudessa.

Kiitos Teille kaikille jotka jälleen, tämän kesän, olette jaksaneet rinnallamme kulkea; auttaen, kannustaen, rukoillen ja uhraten. Herra vaivannäköinne palkitkoon runsain määrin.!

Jeesuksen siunaaviin käsiin Teidät sulkien! Tervetuloa syyspäiville!

Lämpöisin syysterveisin Raili Huusko

Rakkaat Lehtomäen kodin ystävät!

Auta aikaa löytämään, Jeesus, näihin tehtäviimme, vastuun mieltä näyttämään. Lepoa luo kiireisiimme. Anna tasapuolisuutta, rakkautta, viisautta. vk443

Jokainen meistä on autolla matkaa tehdessään joutunut tilanteeseen, missä on tullut ohituksia. Joko meitä on ohitettu tai olemme itse ohittaneet muita. Kumpia tapauksia lienee sattunut enemmän? Kun itse mielestämme olemme ajaneet oikein ja enintään sallittua nopeutta, niin vielä on joku toinen pyyhältänyt ohitse. Eiköhän silloin mielessä ole muun muassa ollut kysymys, että mihinkä on tuollainen kiire. Olen miettinyt tuota **KIIRETTÄ**. Mitä se on tai mistä se on tullut?

On todellista ja tarpeellista kiirettä. Joskus saattaa aikataulu erinäisistä syistä pettää ja sitten tulee pienempi tai suurempi kiire, jotta asia tai tehtävä saadaan hoidetuksi ajoissa. Siinä joudutaan ehkä esim. liikenteessä ajamaan riskinopeuksia.

Sitten on turhaakin kiirettä, jopa itse aiheutettua tai tehtyä. Kaikkiaan tällainen kiire aiheuttaa kireyttä ihmisten välille. Jumala ei varmasti luonut kiirettä. Eiköhän se ole sen sielunvihollisen, paholaisen aikaansaannosta.

Olen ilolla ja ihmetellen huomannut, kuinka Lehtomäen kodilla kiire ei ole saanut yliotetta. Paljon on ollut esirukousta, koska näin on. Vaikka työtä ja touhua talossa on tosi paljon, niin kiire on jäänyt pois ystävän tai asiakkaan tullessa käymään. On järjestynyt aikaa vieraiden kanssa seurusteluun, tai hoitaa asia asiakkaan kanssa kuntoon. Muut toimet ovat silloin saaneet jäädä. Varmaan siinä ilmapiirissä silloin on ollut **”Jumalan Rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi”**, niin kuin Raamatussa sanotaan.

Viime sunnuntaina kuulumme kirkossa saarnattavan Jeesuksen vuorisaarnan kohdasta, missä Hän varoitteli murehtimasta liikoja. (Matt. 6:25-34) Tuon kohdan jakeessa 33 Jeesus sanoo: **”Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan.”**

Tärkeämpää kuin tämä ajallinen hyvinvointi (pettävine) kiireineen, on pääsy sen pelastuksen omistamiseen, minkä Jeesus Kristus on ristinkuolemallaan meille ansainnut. Jeesus tulee pian.

Oi Herra lyhyt on aikani, tee armos minulle kalliiksi, niin että päivänä tuomion, sun luokses pääsisin ilohon. vk 433:8

Siunaavin terveisin Ylämyllyltä

Mauri Turunen

**Jeesus Sana elämän, tule meidän keskellemme,
Soisit tules syttyvän, sytytä siis sydämemme.
Anna voimaa sanastasi, siunaa läsnäolollasi. vk.202:1**

Syksyiset terveiset Ylämyllyllyltä!

Mitä on usko? Tätä on kysytty paljon, milloin tuskaisesti, milloin epäillen, toisinaan pilkallisestikin. Lehtomäessäkin tätä kysytään, myös hiljaisesti mielessä, kun etsitään elämälle uutta suuntaa. Kodin arkeen, säännölliseen työhön ja elämänrytmiin kiinni pääseminen antaa varmasti monelle apua etsivälle täällä toivoa paremmasta. Mutta se ei sittenkään riitä pitemmän päälle. Tarvitaan perustusta, lujaa pohjaa, että ”rakennus,” kestäisi elämän koetuksissa, sillä ne ovat edessäpäin aivan varmasti. En osaa enkä pyri selittämään uskoa, mutta Raamatussa sanotaan, että **”usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen Sanan kautta.”** Room. 10:17

Lehtomäen kodilla ollessamme yhä enemmän iloitsin siitä aamuhetkestä, kun kokoonnutaan ennen päivän töihin lähtöä kaikessa rauhassa Raamatun äärelle. Jumalan Sana on se siemen, jonka toivoisi itävän siellä jokaisen sydämen maaperässä Jumalan antamaa kasvua. Mahdollista on, että ihminen myös torjuu kuulemansa sanan.

Kerran Betesdan lammikon luona Jeesus paransi yhden sairaan. Kuitenkaan parannettu ei tuntenut Jeesusta parantajanansa, kun sitä häneltä kysyttiin. Mutta miten lohdullista, Jeesus ei jättänyt häntä, vaan tapasi hänet myöhemmin ja puhutteli: **”Katso, sinä olet tullut terveeksi; älä enää syntiä tee, ettei sinulle jotakin pahempaa tapahtuisi.”** Joh 5:14

Tässäkin Sanan äärellä saamme nähdä sen ihmeellisen rakkauden, jolla Jeesus lähestyy täysin ansiotonta ihmistä. Jumalan hyvä tahto on saada vaikuttaa uskoa ja vahvistaa heikkoa. Se ei siis olekaan ihmisen omaa yritystä tai aikaansaannosta. Usko on kokonaan Jumalan armolahjaa. Syntisenä ja heikkona jokainen ihminen saa tulla Jeesuksen luo, oppia tuntemaan häntä yhä enemmän, turvautumaan häneen omana Vapahtajana. **”Käykäämme sen tähden uskalluksella armon istuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan.”** Hebr. 4:16

Sinua siunaten, ystävä

Liisa Turunen

Rakkaat Lehtomäen kodin ystävät

Haluan jakaa Teidän kanssanne asian, joka on ollut mielessäni viime aikoina.

Ennen joulua Savon Sanomissa oli kestotilaaajille joka päivän lehdessä arvontanumerot.

Siinä oli pääpalkinto ja kaksi sivupalkintoa. Jotenkin vain silmäni sokaistuivat, enkä huomannut katsoa kuin sivupalkintojen arvontanumerot. Vasta viikkojen päästä huomasin, että pääpalkintonumerot olivat katsomatta.

Tämä puhutteli minua kovasti. Kuinka usein ajattelemme elämässä vain näitä ”sivupalkintoja”. Anomme Jumalalta terveyttä, onnistumista työssä, ajallista siunausta jne. Ne ovat hyviä asioita ja eivät sinänsä syntiä, mutta Jumalan Sana kuitenkin sanoo, että jos olemme panneet toivomme Kristukseen vain tämän elämän ajaksi, olemme surkuteltavia. Kuinka usein unohdamme kiinnittää katsemme ja ajatuksemme tuohon suureen pääpalkintoon, iankaikkiseen elämään. Jumala on luvannut, että kun **etsimme ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, kaikki muu sen ohessa meille annetaan.**

Emme kuitenkaan aina saa kaikkia pyytämiämme ”sivutuotteita”. Jumala tietää tarpeemme ja hän antaa meille kaiken tarpeellisen ja ennen kaikkea tyytyväisen mielen. Suurin voitto onkin Jumalaisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa.

Rukoillaan, että silmämme eivät olisi sokaistuneet pääpalkinnolle. Ystävät kilvoitellaan kohti pääpalkintoa, iankaikkista elämää.

Siunaavin terveisin

Seija Heikkinen, Lehtomäen kodin ystävä

Hajanaisia ajatuksia lasten leikin ja touhun keskeltä!

Mieleeni tässä tuli, kuinka minä ja veljeni Ari luimme Raamattuvisaa varten alakoulussa. Äiti kertasi kerran asioita kanssamme ja sanoi jotenkin näin: ”*Vaikka ette muuta muistaisi, niin opetelkaa tämä yksi jae ulkoa. Eikä se haittaa, vaikka sitä ei visassa kysyttäisi, sillä se on tärkeä teidän muistaa AINA.*” Ja se jae oli tällainen: ”**Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan.**” Matt. 6:33. Niin, siinä on se, mitä meidän tulisi etsiä elämässä ENSIN. Ei vain joskus, silloin tällöin, vaan Jumalan valtakunnan etsiminen tulisi kuulua meidän koko elämämme tärkeimmäksi asiaksi, jokaiseen päivään. Siinä on meille ELÄMÄ tässä ja nyt ja siinä on meille elämä ja turva kuolemassakin.

Pappi puhui kirkossa viime pyhänä, että rippileirillä asiaa oli havainnollistettu etsimällä rannalta tyhjään kulhoon ensin isoja hienoja kiviä. Sitten oli löydetty kauniita pienempiä kiviä ja sitten lopuksi hiekkaa. Kulho oli tullut täyteen. Sen jälkeen asiaa oli testattu uudelleen laittamalla sama hiekka ja pikkukivimäärä ensin kulhon pohjalle ja sitten koetettu saada isot kivet mahtumaan kulhoon myös. Mutta kuinkas kävikään. Isot eivät mahtuneetkaan kulhoon. Eli meidänkin tulee etsiä ENSIN Jumalan valtakuntaa, niin se ”mahtuu” meidän sydämeemme. Mutta jos etsimme jotain muuta ja täytämme sydämemme ensin katoavilla asioilla, kuten raha, maine ym., Jumalan valtakunta ei mahdu sydämeemme. Se ei silloin täytä ajatuksiamme ja usko ei saa sijaa ja kasva meissä. Paha vihollinen koettaakin kaikkensa, että täyttäisimme sydämemme muilla kuin taivaallisilla asioilla. Jatkuvasti huomaa itsekkin, että repaleinen ja nuhraantunut sitä on itsessään ja ajatukset ovat helposti maallisissa. Mutta kun kääntää katseensa kaikkivaltiaaseen, minutkin heikon armahtaneeseen Luojaan, tulee iloinen mieli ja into vaikka laulaa yhdessä Heidin kanssa aidosti, lapsenomaisesti: ”Jeesuksen rakkaus on niin ihmeinen”. Herra, auta meitä etsimään ENSIN Sinun Pyhiä kasvojasi!

Elätkö sinä tätä päivää ja olet onnellinen tästä hetkestä? Minä olen jatkuvasti miettimässä tulevaa ja pohdin, mitä kaikkea pitäisi tehdä. Monesti huomaa, että päivät valuvat käsistä ja en oikeastaan elä sitä nykyhetkeä koskaan. Aina on suunnitteilla jotain tulevien päivien varalle, ja mietin jopa tulevia vuosia... Ja näin helposti kuljen kärsivien, apua kaipaavien lähimmäisten ohi. Äsken mainitsemani jakeen jälkeen kerrotaan tähänkin asiaan ratkaisu. ”**Älkää siis murehtiko huomisenstä päivästä, sillä huomisen päivä pitää murheen itsellään. Riittää kullekin päivälle omat vaivansa.**” Matt.6:34. Ja niin varmasti riittää. Kunpa siihen saisi luottaa joka hetki.

Olen laulanut Heidin kanssa erästä lastenlaulua: ”Jeesus kun asuu sisimmässä, onni nyt ja onni tässä...” Poikamme Onni on siitä minua muistuttanut nimellään ja hymyillään jatkuvasti. Onni on meillä **Jeesuksessa NYT**, eikä vain joskus tulevaisuudessa. Todellinen, kestävä, täydellinen onni meillä on siis ainoastaan Jumalassa ja Hänen rakkaudessaan meitä kohtaan, kun hän antoi oman Poikansa kuolon vaivaan avatakseen meille taivaan. Hänen armostaan saamme tällaisina syntisinä, ryvettyneinä, riittämättöminä ihmisinä, huonoina lapsina, vanhempina ja aviopuolisoina kiittää tänäänkin. Eilinen on mennyt ja huomisenstä emme tiedä, mutta **TÄNÄÄN AUTTAA HERRA!**

Taivaallisen, kaikkivaltiaan Isän haltuun!

Rukousterveisin Annukka

"Hän on turva turvattoman, hän on apu kiusatun, lohduttaja vaivatun." Virsi 312:4

Syyspäivät 5.-7.10.2007

Ohjelma:

Pe klo 19.00 Seurat

La klo 11.00 Seurat

12.30 R-tunti "Miten selviytyä kiusaajistaan?"
Päivö Parviainen

13.30 Ruokailu

14.30 Seurat

16.00 R-tunti Sammuvatko lamppumme?
Mikko Tolonen

17.00 Kahvit

18.00 Iltatilaisuus

Su klo 10.00 Jumalanpalvelus Nilsin kirkko
saarnaa Päivö Parviainen

11.30 Ruokailu/kirkkokahvit

12.30 R-tunti "Miten valmistautua tulevaan aikaan?"
Päivö Parviainen

13.30 Päätöstilaisuus

Puhujina: Juha Luukkonen pe, Päivö Parviainen pe-su, Matti Kostamo la, Mikko Tolonen la ym

Musiikki: Kodin veljet

TERVETULOA!

Lehtomäen kodin väki/ johtokunta

Lehtomäen kodin kirkkopyhiä:

28.10. Lapinlahti

4.11. Kontiolahdi

11.11. Varkaus

18.11. Nurmes

25.11. Kangasniemi

16.12. Nilsin, Joulujuhlata

Ystäväkirjeen lähetys:

Tämä on Lehtomäen kodin ystäväkirje, joka lähetetään kaikille niille, jotka ovat nimensä ja osoitteensa sitä varten antaneet. **Tilauksia ja peruksia koskevissa asioissa ota yhteyttä Marikaan, puh. 044 570 1050, sähköposti: marika.huusko@lehtomaenkoti.net**

Käy myös tutustumassa Internet-sivuihimme: <http://www.lehtomaenkoti.net>

ja <http://lehtomaessa.tapahtuu.info> Lehtomäen koti on vuonna 1978 perustettu päihdeongelmaisten hoitokoti. Koti toimii vapaaehtoisin varoin. Kodin toiminnan tukemiseksi on valtakunnallinen keräyslupa

Itä-Suomen Lääninhallitus

päätös Nro ESLH-2007-00323/Tu-52